

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.677 van 25 juni 1998
in de zaak A. 77.532/VII-16.435.**

In zake : de b.v.b.a. HIMAVAN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. NAEYAERT,
kantoor houdende te TORHOUT,
Aartrijkestraat 38

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten G. MARTYN en P. DE JONCKHEERE,
kantoor houdende te AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. HIMAVAN op 13 februari 1998 ingediend heeft om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 17 december 1997 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij tegen het besluit van 12 juni 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan verzoekster van de milieuvergunning tot het veranderen van haar inrichting, gelegen te Langemark (Langemark-Poelkapelle) door uitbreiding met 5.500 kalkoenen en vermindering met 100 mestvarkens en 26 runderen, gegrond wordt verklaard en die verandering geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. NAEYAERT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat G. MARTYN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur P. PROV00ST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

1.1. Op 12 juni 1997 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de hoger genoemde vergunning.

1.2. Op 9 juli 1997 tekent de Vlaamse Landmaatschappij beroep aan tegen dit besluit.

Dit beroep wordt op 14 juli 1997 door de verwerende partij ontvangen.

1.3. Op 16 juli 1997 stuurt de Vlaamse Landmaatschappij naar de verwerende partij een kopie van het beroepen besluit en van het attest van betekening ervan.

Dit schrijven wordt door de verwerende partij ontvangen op 18 juli 1997.

1.4. Het beroep wordt volledig en ontvankelijk bevonden op 18 juli 1997.

1.5. Het bestreden besluit wordt genomen op 17 december 1997;

2. Ten gronde

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Ernstig middel

2.1.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar eerste middel o.m. de schending aanvoert van artikel 25, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet); dat zij betoogt dat het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij tegen het deputatiebesluit van 12 juni 1997 op 14 juli 1997 werd ontvangen door de verwerende partij, en dat het bestreden besluit derhalve buiten de in bedoeld artikel

van het milieuvergunningsdecreet voorgeschreven vervaltermijn is genomen;

2.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt dat haar beslissingstermijn pas een aanvang nam op 18 juli 1997, "namelijk de datum waarop de Minister het definitieve en volledige beroep-schrift van de Vlaamse Landmaatschappij (ook het aanvullend schrijven) had ontvangen", zodat haar beslissing tijdig is genomen;

2.1.2. Overwegende dat het middel ernstig is om de volgende redenen :

2.1.2.1. In deze is artikel 25, § 2, van het milieuvergunningsdecreet toepasselijk.

Deze bepaling luidt als volgt :

"Indien in eerste aanleg een vergunning werd verleend en er beroep werd ingediend door de gouverneur, het college van burgemeester en schepenen of de adviesverlenende overheidsorganen wordt, bij het verstrijken van de vastgestelde of de verlengde termijn in beroep, de schorsing bedoeld in artikel 24, § 3, van rechtswege opgeheven en wordt de in eerste aanleg verleende vergunning geacht definitief te zijn.";

2.1.2.2. Met het schrijven van 16 juli 1997, ontvangen op 18 juli 1997, werd enkel een kopie van de beroepen beslissing en van het attest van bekendmaking ervan aan de verwerende partij medegedeeld.

Dit is dus niet de mededeling en ontvangst van het beroep.

Het beroep zelf werd reeds op 14 juli 1997 door de verwerende partij ontvangen.

Dit wordt trouwens met zoveel woorden in het bestreden besluit zelf vermeld.

2.1.2.3. De termijn om te beslissen over het beroep gaat in bij de ontvangst van het beroepschrift, niet bij het ontvankelijk verklaren ervan.

Het onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep dient als een onderdeel van de afwikkeling van de beroepsprocedure te worden beschouwd.

2.1.2.4. Uit dit alles lijkt te moeten worden besloten dat de beslissingstermijn in deze inging op 15 juli 1997 en dat het bestreden besluit buiten de in het decreet opgelegde termijn werd genomen;

2.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.2.1.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, dat de verzoekende partij o.m. aanvoert dat de vergunning voor de kalkoenkwekerij voor haar bedrijf levensnoodzakelijk is; dat zij tevens doet gelden dat de bestreden beslissing er zal toe leiden dat de overheid haar zal tegenwerken wanneer zij gebruik zou maken van de stilzwijgende vergunning waarover zij meent te beschikken, zodat zij niet met voldoende rechtszekerheid de nodige investeringen, die zij op 5,5 tot 6 miljoen frank raamt, kan verrichten;

2.2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota op antwoordt dat dit nadeel een financieel en bijgevolg niet moeilijk te herstellen nadeel is;

2.2.2. Overwegende, mede gelet op feit dat het hierboven ernstig bevonden middel tot de conclusie noopt dat verzoekster in de huidige stand van het geding moet geacht worden over een stilzwijgende vergunning te beschikken, dat het betoog van verzoekster aannemelijk voorkomt; dat de verwerende partij er niet toe komt aan

te tonen dat de vermelde nadelen niet moeilijk te herstellen zijn;

2.3. Overwegende dat bijgevolg voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 17 december 1997 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij tegen het besluit van 12 juni 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan de b.v.b.a. HIMAVAN van de milieuvergunning tot het veranderen van haar inrichting, gelegen te Langemark (Langemark-Poelkapelle) door uitbreiding met 5.500 kalkoenen en vermindering met 100 mestvarkens en 26 runderen, gegrond wordt verklaard en die verandering geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig juni
1900 achtennegtig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

R. STEVENS.